

Vragen en antwoorden over het wonder

20-12-2001

Aan welke ziekte leed dokter Nevado en welke waren de symptomen?

Dokter Nevado leed aan chronische radiodermatitis. De geraadpleegde specialisten en de beschikbare medische literatuur geven aan dat de ziekte verschillende fases doorloopt. In de beginfase heeft het de volgende symptomen: de huid aan de dorsale

zijde van de vingers wordt droog en glinsterend, de beharing verdwijnt, de nagels worden breekbaar en er komen groeven in de nagels. Warmte prikkels veroorzaken tintelingen en overgevoeligheid (of hyperesthesie).

Hoe gaat de ontwikkeling van radiodermatitis verder?

Als de ziekte zich verder ontwikkelt, wordt de huid onbehaard, droog en dun door huidatrofie. De huid raakt snel beschadigd en verkleurd, met gebieden van hyperpigmentatie en kleine gegroepeerde onderhuidse bloeditstoringen (houtschoolvlekken). De huid vertoont vervellingen/afschilfering en groeven (lineaire zweren).

In de volgende fase van de radiodermatitis verschijnen wratten en zweren, die steeds erger worden, ook als de patiënt niet meer blootgesteld wordt aan straling. Er verschijnen hyperkeratotische

plaques (dikke hoornlagen) en pijnlijke hoorngezwellen aan de zijkanten van de vingers en in de bal van de hand. De functionaliteit van de handen vermindert. De huid heeft plekken van atrofie en fibrose. Chronische radiodermatitis is in deze fase vaak pijnlijk.

In de kwaadaardige vorm van chronische radiodermatitis ontstaat maligne ontaarding in de zweren of de hoorngezwellen. In deze fase ontstaat de kans op uitzaaiingen (metastasen) naar andere organen.

De radiodermatitis van dokter Nevado bevond zich in het stadium dat maligne ontaarding aanwezig was.

Is chronische radiodermatitis te genezen?

Nee. Er bestaat geen behandeling voor deze ziekte. Men kan alleen klachten proberen te verminderen.

Als de afwijkingen ernstig verslechteren, kan men overgaan op chirurgische verwijdering van de kwaadaardige nieuwvormingen, waarna plastische chirurgie in de vorm van huidtransplantatie kan worden gedaan; en als de laesies nog dieper doorgegroeid zijn, dan is er geen andere oplossing dan amputeren.

Moet het als een ernstige ziekte beschouwd worden?

Ja, het is een ernstige ziekte vanwege het progressief beloop, het invaliderend effect en vanwege het risico – zodra er maligne ontaarding aanwezig is – dat er metastasen ontstaan.

Kan men in het geval van dokter Nevado spreken van een volledige genezing?

Ja, ongetwijfeld. De handen zien er vrijwel geheel normaal uit. Het enige

wat nog zichtbaar is zijn littekens als restverschijnselen van de genezing. De aangedane gebieden hebben bovendien hun beweeglijkheid, functionaliteit en sensibiliteit teruggekregen.

Bestaat er geen gevaar voor een recidief / terugval?

Er is altijd sprake van maligne ontaarding in het natuurlijk beloop van deze ziekte; na de genezing van dokter Nevado, heeft het proces zich omgekeerd ontwikkeld naar volledige normaliteit. Hij begon weer te opereren enkele weken na de genezing, in januari 1993, en sindsdien is er geen recidief geweest, waardoor men het nu echt als een blijvende genezing kan beschouwen.

Is het mogelijk dat er iets van suggestie heeft gespeeld bij de verbetering van de klachten van de chronische radiodermatitis?

Nee. Deze ziekte heeft geen psychische oorzaak; het betreft afwijkingen die ontstaan zijn door fysieke oorzaken – langdurige blootstelling aan ioniserende stralingen – en die in elke fase van de ontwikkeling zichtbaar zijn.

Had dokter Nevado kanker?

De conclusies van de Medische Raad ten aanzien van de diagnose van de ziekte van dokter Nevado luiden als volgt: “Ernstige maligne ontaarding van chronische radiodermatitis in de derde graad, onomkeerbaar”.

Hoewel men geen biopten van de laesies heeft genomen, heeft de Raad overwogen dat deze diagnose volledig gerechtvaardigd is vanwege de overeenstemming in het klinisch oordeel van de dermatologen die de handen van dokter Nevado hadden onderzocht en vanwege het beschreven ontwikkelingsproces van de ziekte. De aanwezigheid van

huidkanker bevestigt dat de radiodermatitis de derde graad had bereikt, wat de prognose ongetwijfeld ernstiger maakt en de situatie zelfs levensbedreigend.

Wie heeft de diagnose aan dokter Nevado medegedeeld?

De diagnose was voor hem meer dan duidelijk vanaf de eerste symptomen. Niemand beter dan de betrokkene zelf – chirurg en traumatoloog – kende zijn ziektegeschiedenis. Voorts hadden collega's van zijn werk, professoren in de dermatologie, een duidelijke diagnose gesteld: chronische radiodermatitis. Er is daarom geen biopsie genomen: er bestond geen twijfel over de aard van de ziekte, de oorzaak, en het progressief verloop. Dokter Nevado kende, zoals alle artsen van zijn generatie, de verhalen van andere specialisten die overleden waren aan uitzaaiingen –

in okselklieren, longen en lever – ten gevolge van de chronische radiodermatitis.

Chronische radiodermatitis is een frequente aandoening – zeer bekend en met een karakteristieke symptomatologie – onder chirurgen die röntgenstraling gebruikten bij het zetten van breuken. Dokter Nevado heeft dagelijks, gedurende een groot deel van zijn beroepswerkzaamheden röntgenstraling gebruikt. De zekerheid van de diagnose en het irreversibele karakter van de aandoening waren zo duidelijk dat noch de betrokkene noch de collega's die hij raadpleegde het nodig achtten aanvullend onderzoek te doen. Omdat ten minste één van de laesies duidelijk ontaard was, raadde de specialist hem chirurgische verwijdering aan. Kort daarop echter, overkwam hem de wonderbaarlijke genezing.

Is dokter Nevado lid van het Opus Dei?

Nee, en ook niemand van de familie.

Heeft een arts van het Opus Dei zitting gehad in de Medische Raad van 10 juli 1997?

In de Medische Raad die door Congregatie voor de Heiligverklaringen op 10 juli 1997 werd samengesteld om te onderzoeken of deze genezing wetenschappelijk onverklaarbaar is, nam geen enkele arts deel die lid is van het Opus Dei en ook geen andere personen die tot de Prelatuur behoren.

Zijn er meerdere wonderen gebeurd? Waarom heeft men juist dit wonder uitgekozen voor het heiligverklaringsproces?

In de Postulatie heeft men ook andere berichten van vermoedelijke

wonderen gekregen. Momenteel staat een boek op het punt uitgegeven te worden over 19 wonderbaarlijke genezingen die worden toegeschreven aan de bemiddeling van de zalige Josemaría Escrivá. Aan de Congregatie voor de Heiligverklaringen zijn dertig verslagen gepresenteerd over buitengewone genezingen die gebeurd zijn in Australië, Oostenrijk, Brazilië, Chili, Ecuador, Spanje, Verenigde Staten, Filippijnen, Honduras, Italië, Peru, Puerto Rico en Venezuela. In alle gevallen waren er voldoende aanknopingspunten om een proces te starten, omdat ze door medische specialisten wetenschappelijk onverklaarbaar waren verklaard. Een keuze maken houdt altijd in dat andere mogelijkheden uitgesloten worden; niet omdat ze slechter zijn, maar de factor tijd speelde een rol.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/vragen-en-antwoorden-over-het-wonder/> (16-3-2026)